

S. Boto

Gruwelijke
regenboog

gruwelverhalen

Groteletterboek

THRILLERHOUSE

Gruwelen komen in vele vormen en maten, maar in deze verhalenbundel komen ze in verschillende kleuren; de kleuren van de regenboog. Of het nu om kloosters, haarspoelingen, jumpsuits of boksers gaat; het lijken heel gewone onderwerpen, maar de kleurige gruwel loert om de hoek!

S. Boto schrijft korte verhalen in verschillende genres, en is eveneens auteur van de populaire jeugdboeken-serie *Pietje Dapper*.

ISBN 978-94-6260-283-0

9 789462 602830 >

THRILLER
HOUSE

Gruwelijke
regenboog
gruwelverhalen

for the best thrill in town

Dit is een bundel fictieve verhalen. Enige gelijkenis met personages en situaties berust geheel op toeval.

© 2019 THRILLERHOUSE

www.thrillerhouse.com

Auteur: S. Boto

Omslagontwerp: Thrillerhouse

© Omslagfoto: Depositphotos

ISBN 978-94-6260-283-0

De grondstof waar dit boek van is gemaakt, is afkomstig van verantwoord beheerde bossen om wereldwijd de bossen te behouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, hetzij elektronisch, hetzij mechanisch, door middel van druk, fotokopie, film, geluidsband of op welke andere wijze dan ook en/of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt op enige ander manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Gruwel in grijs	6
Gruwel in zilver	40
Gruwel in bruin	53
Gruwel in blauw	100
Gruwel in oranje	119
Gruwel in zwart	130
Gruwel in paars	139
Gruwel in geel	155
Gruwel in rood	169
Gruwel in groen	178

Gruwel in grijs

“Hé Theo, oud karkas, breng me eens als de sodemieter een whiskey met twee ijsblokjes.”

De op deze manier aangesproken butler keek met nauw verholen afkeer in de richting van degene die het bevel naar hem toeflakte.

“Sta daar niet zo stom te kijken, ouwe zak. Ben je soms doof? Een whiskey met ijs en rap een beetje.”

Simon Agden trok zijn gezicht in

een zelfvoldane machogrijns. Zijn knappe, zongebruinde kop boven het perfecte mannenlijf vertoonde een triomfantelijke uitdrukking. Hij zat in zijn eentje in de grote woonkamer van de familie Van Ulffen, onderuitgezakt in een gemakkelijke leren fauteuil voor het raam. Deze kamer was op de eerste etage van hun grote villa gesitueerd. Het raam keek uit over de uitgestrekte percelen tuin met de prachtige beplanting van bloeiende heesters. Hij richtte zijn blik naar beneden en zag het blauwe water van het ruim bemeten verwarmde zwembad. Daar was Marion, zijn verloofde, een paar baantjes aan het trekken. Zie eens aan! Dit was nu zijn voorland; een prachtig

onderkomen met veel personeel. Hij keek weg van het zwembad en staarde een tikkeltje afwezig naar het portret dat voor hem op de tafel stond. Het was een kiekje van Marion, waar ze nogal flets op uitgebeeld was. Zij was de enige dochter van de rijke bankier Van Ulffen, die één van de meest welgestelde mannen van het land was.

Van Ulffen stond bij de eerste tien namen op de Quote Top Honderd lijst. Marion was pas achttien jaar oud. En, zoals gezegd, had het bankiersechtpaar Van Ulffen maar één dochter en er was dus ook maar één erfgename. En dat was natuurlijk zeer in het voordeel van de persoon Simon Agden.

Daar kwam bij, zij was smoorverliefd op hem. En, last but not least, zij was al

drie maanden zwanger van hem.

Simon meende zodoende te weten dat zijn kostje wel voor altijd gekocht was en dat ook zijn toekomst heel goed verzekerd zou zijn.

Hij en Marion zouden namelijk de volgende dag gaan trouwen, hoewel pa en ma Van Ulffen natuurlijk wel de nodige bezwaren tegen zijn persoontje hadden geopperd. Sja, daar had je op kunnen wachten.

Daar was allereerst zijn ondefinieerbare afkomst. Wie was hij en waar kwam hij vandaan? Wie waren zijn ouders?

Nou, makkelijk genoeg; hij wist het zelf niet eens. Hij was destijds als baby afgestaan door zijn moeder en in een pleeggezin opgevoed. Daar had hij de naam van zijn pleegouders gekregen, en

ze hadden meer verdriet dan plezier van hem gehad. Als vijftienjarige puber was hij weggelopen en er nooit meer naar teruggegaan.

De bankier had uiteraard navraag laten doen naar het doen en laten van Simon. Er was echter niet zo heel veel bekend over zijn verleden, maar het weinige dat achterhaald kon worden, sprak niet echt in diens voordeel. Ook zijn lichtelijk crimineel verleden was zeker geen pluspunt. Justitie had weliswaar nimmer enige vaste greep kunnen krijgen op zijn illegale praktijken, daar was hij veel te slim voor, maar toch... Men vermoedde dus wel heel sterk het een en ander, maar om dat te kunnen bewijzen was een andere kwestie. Simon grinnikte. Het idee dat hij zich